

[Jens Frandsen.]

Dog bør jeg måske sluttelig føje til, at det er indlysende, at når man forhøjer afgiften, bliver der en likviditetsforøgelse i erhvervslivet. Jeg kan ikke forstå, at det skulle være noget, man ligesom skulle kunne ærgre sig vældigt over, for det ligger jo i selve systemet, og jeg ser ikke nogen som helst udvej for, at det kan være anderledes. Man må have disse afregningsperioder også af praktiske og administrative grunde, og derfor er det en naturlig følge, når man ændrer ved afgiftssatsen.

Niels Helveg Petersen: Også jeg kan anbefale de stillede ændringsforslag om moms-nævnet og om ændret ikrafttrædelsesdato. Jeg skal i øvrigt ikke gå ind i nogen økonomisk diskussion, men kun understrege, at da momsen i sin tid blev indført, var det bl. a. med den begrundelse, at det var et middel, der kunne bruges hurtigt og effektivt i finanspolitikken; det er i overensstemmelse med denne side af momsen, at man nu gennemfører en momsforhøjelse.

Så vil jeg som andre talere gøre et par bemærkninger om parfumeafgiften og her understrege det, hr. Hans Kjær var inde på, nemlig at hvis man skal have en nedsættelse af parfumeafgiften — og det har der været sympati for i kulegravningsudvalget — må det ske ved en gradvis nedsættelse for at komme uden om refusionsproblemet, og at dette, ud over at man kunne lette branchen for nogle øjeblikkelige vanskeligheder, kunne tale for at undersøge spørgsmålet også i forbindelse med denne lovgivning.

Må jeg i øvrigt blot sige om kulegravningsudvalget; at jeg i hvert fald ikke føler, at de drøftelser, der har været ført dér, har været nytteløse. Papirafgiftens afskaffelse er vel et første håndgribeligt tegn på, at vi har været samlet nogle gange. Men jeg mener også, at de drøftelser, der har været ført, har afsløret for os alle sammen både de vanskeligheder, som er forbundet med at ændre i det, og behovet for en modernisering på dette punkt. Det er rigtigt, som det har været fremhævet fra oppositionspartierne, at man ikke i kulegravningsudvalget er nået til meget håndfaste konklusioner på de enkelte områder. Til gengæld har der været en grundig teknisk gennemgang af de bestående afgifter, således at vi har kunnet be-

gynde at danne os et indtryk af, hvorledes man skulle gribe sagerne an, når og hvis der blev mulighed for at tage fat på øvrige afgifter. Jeg mener ikke, at dette arbejde har været spildt, men erkender, at det ikke endnu er ført til sin endelige afslutning.

Jeg kan som sagt anbefale ændringsforslagene.

Aksel Larsen: Jeg tror, det er nødvendigt at sige rent ud, at det er udtryk for roderi og planløshed at ville nøjes med blot at forhøje momsprocenten, sådan som man her vil gøre det, og sådan som man gjorde det i fjor, uden at have gennemarbejdet problemerne, uden at det virkelig er et led i en økonomisk skattepolitisk plan.

De henvendelser, udvalget har modtaget, viser dette. Der er mange af dem, der påpeger det urimelige i en sådan rigoristisk afgiftsforhøjelse over en bred front. Det er ganske tydeligt, at dette er noget, som ikke bare generer forbrugerne derved, at varerne bliver dyrere og pengene mindre værd, for det er tvivlsomt, om det kommer til at gavne erhvervslivet i almindelighed, og det generer i hvert fald mange erhvervsdrivende i allerhøjeste grad. Jeg kan blot henvise til den henvendelse, vi i udvalget fik fra Chokolade- og Sukkervare-Branchens Fællesudvalg, som påpeger, at det snart sagt er hvert år — en 3-4 gange på 3 år — man dér må ændre pakninger, vægt af varerne osv., fordi der foretages sådanne forhøjelser i afgiftslovgivningen. Jeg kan måske tillade mig at citere, hvad der siges i en henvendelse fra branchen; der står i et brev, som er referat af en deputations møde med folketingsudvalget:

„Formanden henstillede til regering og folketing at være varsom med ikke ligefrem at beskatte fabrikanterne ihjel.“

Jeg tror, regeringen skulle tænke over den slags. Det er meget let lige at regne ud, at nu skal vi have nogle flere penge, og så lægger vi 2½ pct. på momsen, men tænke på de praktiske følger gør man ikke.

Jeg kunne også henvise til en henvendelse fra biografteatrene, eller jeg kan henvise til det, hr. Hans Kjær beskæftigede sig så uhyre meget med, parfume- og toiletartikelbranchen. Naturligvis er det ikke noget verdensomvæltende, og hellere end at fore-